

Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το σύστημα διακυβέρνησης

Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το σύστημα διακυβέρνησης

1. Εισαγωγή

- 1.1. Σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 της 24ης Νοεμβρίου 2010 (εφεξής ο κανονισμός ΕΙΟΡΑ ή ο κανονισμός)¹, η Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΙΟΡΑ) εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές που απευθύνονται στις αρμόδιες εθνικές αρχές και τους παρέχουν καθοδήγηση κατά το στάδιο προετοιμασίας για την εφαρμογή της οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (οδηγία Φερεγγυότητα ΙΙ)².
- 1.2. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές βασίζονται στα άρθρα 40 έως 49 και στα άρθρα 93, 132 και 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ.
- 1.3. Ελλείπει προκαταρκτικών κατευθυντήριων γραμμών, οι αρμόδιες εθνικές αρχές στις ευρωπαϊκές χώρες ενδεχομένως θα θεωρήσουν αναγκαίο να καταφύγουν σε εθνικές πρακτικές προκειμένου να διασφαλίσουν ένα άρτιο και ευαίσθητο ως προς τους κινδύνους καθεστώς εποπτείας. Αντί για μια συνεκτική και ενιαία προσέγγιση εποπτείας σε επίπεδο ΕΕ, είναι δυνατόν να διαμορφωθούν διαφορετικές εθνικές πρακτικές επιζημίες για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- 1.4. Είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει μια συνεκτική και ενιαία προσέγγιση όσον αφορά την προετοιμασία ενόψει της εφαρμογής της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να θεωρηθούν ως προπαρασκευαστικό έργο, καθώς υποβοηθούν την προετοιμασία για την εφαρμογή βασικών πτυχών της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ, με γνώμονα τη διασφάλιση της χρηστής διοίκησης των επιχειρήσεων και της παροχής επαρκούς ενημέρωσης στις εποπτικές αρχές. Οι πτυχές αυτές αφορούν το σύστημα διακυβέρνησης, το οποίο περιλαμβάνει και τη διαχείριση κινδύνων και την προοπτική αξιολόγηση των ιδίων κινδύνων των επιχειρήσεων (με βάση την αρχή της αξιολόγησης κινδύνων και φερεγγυότητας από τις ίδιες τις επιχειρήσεις - ORSA), τη διαδικασία προαίτησης για άδεια χρήσης εσωτερικών υποδειγμάτων και την υποβολή πληροφοριών στις αρμόδιες εθνικές αρχές.
- 1.5. Η έγκαιρη προετοιμασία αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση ώστε, όταν η οδηγία Φερεγγυότητα ΙΙ τεθεί σε πλήρη εφαρμογή, οι επιχειρήσεις και οι αρμόδιες εθνικές αρχές να είναι έτοιμες και σε θέση να εφαρμόσουν το νέο σύστημα.

¹ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 48-83.

²ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1-155.

Προς το σκοπό αυτό, προγραμματίζεται η διεξαγωγή εκ του σύνεγγυς διαλόγου μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών και των επιχειρήσεων.

- 1.6. Στο πλαίσιο της προετοιμασίας για την εφαρμογή της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να θεσπίσουν από την 1η Ιανουαρίου 2014 τις κατευθυντήριες γραμμές που ορίζονται στο παρόν έγγραφο ούτως ώστε οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να προβούν στις κατάλληλες ενέργειες για την πλήρη εφαρμογή της οδηγίας Φερεγγυότητα II.
- 1.7. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει, έως το τέλος Φεβρουαρίου του έτους που έπεται του εκάστοτε έτους αναφοράς, να υποβάλλουν στην ΕΙΟΡΑ έκθεση προόδου σχετικά με την εφαρμογή αυτών των κατευθυντήριων γραμμών. Η πρώτη έκθεση θα υποβληθεί έως τις 28 Φεβρουαρίου 2015 και θα αφορά την περίοδο από 1 Ιανουαρίου 2014 έως 31 Δεκεμβρίου 2014.
- 1.8. Στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές περιλαμβάνονται κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την αρχή της συνετής διαχείρισης. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι κατά τη διάρκεια της περιόδου προετοιμασίας οι επιχειρήσεις λαμβάνουν ήδη υπόψη αυτή την αρχή επιπρόσθετα προς το σύστημα εποπτικών ποσοτικών ορίων το οποίο προβλέπεται σύμφωνα με το ισχύον καθεστώς εποπτείας. Επιπλέον, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις κινούνται σταδιακά, κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, προς την κατεύθυνση της δημιουργίας του απαιτούμενου συστήματος διακυβέρνησης σχετικά με τις επενδύσεις. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι επιχειρήσεις χρειάζεται να έχουν ήδη επιφέρει στα επενδυτικά τους χαρτοφυλάκια τις τροποποιήσεις που θα κρίνουν αναγκαίες μετά την πλήρη θέση σε ισχύ του καθεστώτος της οδηγίας Φερεγγυότητα II.
- 1.9. Οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την αναλογιστική λειτουργία περιέχουν αναφορές στις κεφαλαιακές απαιτήσεις και στις τεχνικές προβλέψεις. Οι αναφορές αυτές νοούνται ως παραπομπές στις απαιτήσεις της οδηγίας Φερεγγυότητα II. Τα καθήκοντα της αναλογιστικής λειτουργίας αφορούν ως επί το πλείστον το συντονισμό των τεχνικών προβλέψεων της οδηγίας Φερεγγυότητα II. Εξάλλου, κατά τη διάρκεια της περιόδου προετοιμασίας τα εν λόγω καθήκοντα αφορούν κυρίως στην υποβολή ενδιάμεσων πληροφοριών στις αρμόδιες εθνικές αρχές. Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής δεν προβλέπεται η ύπαρξη ολοκληρωμένου πλαισίου αξιολόγησης των τεχνικών προβλέψεων. Συγκεκριμένο πλαίσιο θα καταρτιστεί αργότερα αποκλειστικά και μόνο για την υποβολή αναφορών κατά την περίοδο προετοιμασίας.
- 1.10. Σύμφωνα με την οδηγία Φερεγγυότητα II, αναμένεται από τις αρμόδιες εθνικές αρχές να διασφαλίζουν ότι οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται με τρόπο αναλογικό προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των εγγενών κινδύνων των δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων. Η εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας ήδη λαμβάνεται υπόψη στις κατευθυντήριες γραμμές μέσω της ενσωμάτωσής της σε αυτές.

- 1.11. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές οφείλουν να εφαρμόζουν τις κατευθυντήριες γραμμές τόσο σε επίπεδο ασφαλιστικής επιχείρησης όσο και, κατ' αναλογία, σε επίπεδο ομίλου. Ειδικότερα σε ό,τι αφορά τους ομίλους, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει επιπλέον να εφαρμόζουν τις ειδικές κατευθυντήριες γραμμές για ομίλους.
- 1.12. Για τους σκοπούς αυτών των κατευθυντήριων γραμμών, υιοθετήθηκε ο ακόλουθος ορισμός:
- ως «αρμόδια οντότητα» στις κατευθυντήριες γραμμές για ομίλους νοείται «η οντότητα που είναι αρμόδια για την εκπλήρωση των απαιτήσεων διακυβέρνησης σε επίπεδο ομίλου».
- 1.13. Οι κατευθυντήριες γραμμές τίθενται σε ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2014.

Ενότητα I: Γενικές διατάξεις για τις προκαταρκτικές κατευθυντήριες γραμμές

Κατευθυντήρια γραμμή 1- Γενικές διατάξεις για τις κατευθυντήριες γραμμές

- 1.14. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να λάβουν κατάλληλα μέτρα για να θέσουν σε εφαρμογή τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το σύστημα διακυβέρνησης από την 1η Ιανουαρίου 2014.
- 1.15. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι επιχειρήσεις και οι όμιλοι ασφαλίσεων και αντασφαλίσεων θα λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για:
- α) τη διαμόρφωση ενός αποτελεσματικού συστήματος διακυβέρνησης σύμφωνα με την οδηγία Φερεγγυότητα II, το οποίο θα διασφαλίζει την ορθή και συνετή διαχείριση,
 - β) τη δημιουργία ενός αποτελεσματικού συστήματος διαχείρισης κινδύνων, το οποίο θα περιλαμβάνει στρατηγικές, διεργασίες και διαδικασίες υποβολής αναφορών που απαιτούνται για τον προσδιορισμό, τη μέτρηση, την παρακολούθηση, τη διαχείριση και την αναφορά, σε συνεχή βάση, αφενός των κινδύνων, σε ατομικό και σε συνολικό επίπεδο, στους οποίους είναι ή θα μπορούσαν να είναι εκτεθειμένες οι επιχειρήσεις και οι όμιλοι, και αφετέρου των αλληλεξαρτήσεών τους, και
 - γ) την παροχή ποιοτικών πληροφοριών οι οποίες θα δίνουν τη δυνατότητα στις αρμόδιες εθνικές αρχές να αξιολογούν την ποιότητα του συστήματος διακυβέρνησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 2 – Υποβολή έκθεσης προόδου στην ΕΙΟΡΑ

- 1.16. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει, έως το τέλος Φεβρουαρίου του έτους που έπεται του εκάστοτε έτους αναφοράς, να υποβάλλουν στην ΕΙΟΡΑ έκθεση προόδου σχετικά με την εφαρμογή αυτών των κατευθυντήριων γραμμών. Η πρώτη έκθεση θα υποβληθεί έως τις 28 Φεβρουαρίου 2015 και θα αφορά την περίοδο από 1 Ιανουαρίου 2014 έως 31 Δεκεμβρίου 2014 .

Ενότητα II: Σύστημα διακυβέρνησης

Κεφάλαιο I: Γενικές απαιτήσεις διακυβέρνησης

Κατευθυντήρια γραμμή 3 – Διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο

- 1.17. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της κάθε επιχείρησης συνεργάζεται δεόντως με τις επιτροπές που συγκροτεί, καθώς και με την ανώτερη διοίκηση και άλλες κύριες λειτουργίες της επιχείρησης, ζητώντας προληπτικά πληροφορίες και ελέγχοντας αυτές τις πληροφορίες όταν χρειάζεται.

- 1.18. Σύμφωνα με το άρθρο 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι, σε επίπεδο ομίλου, το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της αρμόδιας οντότητας συνεργάζεται δεόντως με τα διοικητικά, διαχειριστικά ή εποπτικά όργανα όλων των οντοτήτων του ομίλου, ζητώντας προληπτικά πληροφορίες σχετικά με ζητήματα που αφορούν τον όμιλο και ελέγχοντας τη διαδικασία λήψης αποφάσεων σε επίπεδο ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 4 – Οργανωτική και επιχειρησιακή δομή

- 1.19. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις διαθέτουν οργανωτικές και επιχειρησιακές δομές για την υποστήριξη των στρατηγικών στόχων και των εργασιών τους. Οι δομές αυτές θα πρέπει να μπορούν να προσαρμόζονται σε τυχόν αλλαγές στους στρατηγικούς στόχους, στις εργασίες ή στο επιχειρηματικό περιβάλλον της επιχείρησης εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.
- 1.20. Σύμφωνα με το άρθρο 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της αρμόδιας οντότητας αφενός αξιολογεί τον αντίκτυπο που έχουν στην ευρωστία των επηρεαζόμενων επιχειρήσεων οι αλλαγές στη δομή του ομίλου και, αφετέρου, προβαίνει έγκαιρα στις αναγκαίες προσαρμογές.
- 1.21. Σύμφωνα με το άρθρο 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι, για να είναι σε θέση να λάβει τα ενδεδειγμένα μέτρα, το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της αρμόδιας οντότητας γνωρίζει την εταιρική οργάνωση του ομίλου, το επιχειρησιακό μοντέλο των επιμέρους οντοτήτων και τις μεταξύ τους σχέσεις και δεσμούς, καθώς και τους κινδύνους που απορρέουν από τη δομή του ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 5 – Κύριες λειτουργίες

- 1.22. Σύμφωνα με τα άρθρα 44, 46, 47 και 48 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση ασκεί κατάλληλα τις ακόλουθες κύριες λειτουργίες: διαχείριση κινδύνων, κανονιστική συμμόρφωση, εσωτερικός λογιστικός έλεγχος και αναλογιστική λειτουργία.
- 1.23. Σύμφωνα με τα άρθρα 44, 46, 47, 48 και 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αρμόδια οντότητα ασκεί δεόντως τις ακόλουθες κύριες λειτουργίες: διαχείριση κινδύνων, κανονιστική συμμόρφωση, εσωτερικός λογιστικός έλεγχος και αναλογιστική λειτουργία σε επίπεδο ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 6 – Λήψη αποφάσεων

- 1.24. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι κάθε επιχείρηση θα μεριμνά ώστε ουσιαστικά να τη διοικούν τουλάχιστον δύο πρόσωπα. Αυτό συνεπάγεται ότι στη

λήψη κάθε σημαντικής απόφασης της επιχείρησης θα συμμετέχουν δύο τουλάχιστον πρόσωπα τα οποία ουσιαστικά διοικούν την επιχείρηση πριν υλοποιηθεί η απόφαση.

Κατευθυντήρια γραμμή 7 – Τεκμηρίωση των αποφάσεων που λαμβάνονται σε επίπεδο διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου

- 1.25. Σύμφωνα με τα άρθρα 41 και 44 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι κάθε επιχείρηση τεκμηριώνει δεόντως τις αποφάσεις που λαμβάνονται από το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό της όργανο, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο αξιοποιούνται οι πληροφορίες που λαμβάνονται από το σύστημα διαχείρισης κινδύνων.

Κατευθυντήρια γραμμή 8 – Εσωτερική αξιολόγηση του συστήματος διακυβέρνησης

- 1.26. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό της όργανο της επιχείρησης καθορίζει το πεδίο εφαρμογής και τη συχνότητα της εσωτερικής αξιολόγησης του συστήματος διακυβέρνησης λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων τόσο σε επίπεδο επιχείρησης όσο και σε επίπεδο ομίλου, καθώς και τη δομή του ομίλου.
- 1.27. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι το πεδίο εφαρμογής, τα ευρήματα και τα συμπεράσματα της αξιολόγησης καταγράφονται δεόντως και υποβάλλονται στο διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της επιχείρησης. Για να διασφαλιστεί ότι θα υλοποιούνται και θα καταγράφονται οι αρμόζουσες ενέργειες με βάση τις επισημάνσεις της εξέτασης, απαιτούνται κατάλληλα κυκλώματα ανατροφοδότησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 9 – Πολιτικές

- 1.28. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση συντονίζει όλες τις πολιτικές που κρίνονται αναγκαίες στο πλαίσιο του συστήματος διακυβέρνησης και τις εναρμονίζει με την επιχειρηματική της στρατηγική. Κάθε πολιτική πρέπει να καθορίζει με σαφήνεια τουλάχιστον:
- α) τους επιδιωκόμενους στόχους κάθε πολιτικής,
 - β) τα καθήκοντα που πρέπει να εκτελούνται και το πρόσωπο ή υπηρεσιακό όργανο που είναι αρμόδιο για την άσκησή τους,
 - γ) τις διεργασίες και τις διαδικασίες υποβολής αναφορών που πρέπει να εφαρμόζονται, και
 - δ) την υποχρέωση των αρμόδιων οργανωτικών μονάδων να ενημερώνουν τις μονάδες διαχείρισης κινδύνων, εσωτερικού λογιστικού ελέγχου, κανονιστικής συμμόρφωσης και αναλογιστικής λειτουργίας για τυχόν συμβάντα που αφορούν την εκτέλεση των αντίστοιχων καθηκόντων.

- 1.29. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση καθορίζει στις πολιτικές για τις κύριες λειτουργίες της τη θέση των εν λόγω λειτουργιών στη δομή της, καθώς και τα δικαιώματα και τις εξουσίες αυτών.

Κατευθυντήρια γραμμή 10 – Σχέδια έκτακτης ανάγκης

- 1.30. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι κάθε επιχείρηση προσδιορίζει τους κινδύνους που αντιμετωπίζονται μέσω των σχεδίων έκτακτης ανάγκης που καλύπτουν τα σημεία στα οποία θεωρεί ότι είναι ευάλωτη και ότι αναθεωρεί, επικαιροποιεί και θέτει σε δοκιμασία τα σχέδια έκτακτης ανάγκης σε τακτά χρονικά διαστήματα.

Κεφάλαιο II: Ικανότητα και ήθος

Κατευθυντήρια γραμμή 11 – Απαιτήσεις ως προς την ικανότητα

- 1.31. Σύμφωνα με το άρθρο 42 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση θα μεριμνά ώστε τα πρόσωπα που ουσιαστικά διοικούν την επιχείρηση ή ασκούν άλλες κύριες λειτουργίες της, συμπεριλαμβανομένων των μελών του διοικητικού, εποπτικού ή διαχειριστικού οργάνου, είναι ικανά, η δε ανάθεση καθηκόντων στα στελέχη της επιχείρησης γίνεται κατά τρόπο ώστε η επιχείρηση να επιτυγχάνει την κατάλληλη διαφοροποίηση των επαγγελματικών προσόντων, των γνώσεων και της σχετικής πείρας που απαιτούνται ώστε η διοίκηση και η επίβλεψή της να χαρακτηρίζονται από επαγγελματισμό.
- 1.32. Σύμφωνα με το άρθρο 42 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα μέλη του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου διαθέτουν σε συλλογικό επίπεδο κατάλληλα επαγγελματικά προσόντα, πείρα και γνώσεις τουλάχιστον σε θέματα:
- α) ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών αγορών,
 - β) επιχειρηματικής στρατηγικής και επιχειρηματικών υποδειγμάτων,
 - γ) συστήματος διακυβέρνησης,
 - δ) χρηματοοικονομικής και αναλογιστικής ανάλυσης, και
 - ε) ρυθμιστικού πλαισίου και ρυθμιστικών απαιτήσεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 12 – Απαιτήσεις ως προς το ήθος

- 1.33. Σύμφωνα με το άρθρο 42 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι κατά την αξιολόγηση του ήθους ενός προσώπου οι επιχειρήσεις εξετάζουν μεταξύ άλλων την εντιμότητα και την οικονομική κατάσταση του προσώπου αυτού βάσει στοιχείων σχετικών με τον χαρακτήρα του και την κοινωνική και επαγγελματική συμπεριφορά του,

συμπεριλαμβανομένων στοιχείων που αφορούν την ποινική και οικονομική κατάστασή του, καθώς και εποπτικά θέματα, ανεξαρτήτως επικράτειας. Ο χρόνος παραγραφής αδικημάτων που τυχόν έχουν τελεσθεί κρίνεται με βάση την εθνική νομοθεσία ή πρακτική.

Κατευθυντήρια γραμμή 13 – Πολιτικές και διαδικασίες σε θέματα ικανότητας και ήθους

1.34. Σύμφωνα με τα άρθρα 41 και 42 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση διαθέτει πολιτική σχετικά με τις απαιτήσεις ικανότητας και ήθους η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- α) περιγραφή της διαδικασίας για την αξιολόγηση της ικανότητας και του ήθους των προσώπων που ουσιαστικά διοικούν την επιχείρηση ή ασκούν άλλες βασικές αρμοδιότητες, τόσο κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητάς τους πριν αναλάβουν τη συγκεκριμένη θέση όσο και σε συνεχή βάση,
- β) περιγραφή των συνθηκών υπό τις οποίες κρίνεται σκόπιμη η επανεξέταση της ικανότητας και του ήθους, και
- γ) περιγραφή της διαδικασίας αξιολόγησης, σύμφωνα με εσωτερικά πρότυπα, της ικανότητας και του ήθους άλλων αρμόδιων υπαλλήλων που δεν υπόκεινται στις απαιτήσεις του άρθρου 42 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, τόσο κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητάς τους πριν αναλάβουν τη συγκεκριμένη θέση όσο και σε συνεχή βάση.

Κατευθυντήρια γραμμή 14 – Εξωτερική ανάθεση (εξωπορισμός) κύριων λειτουργιών

1.35. Σύμφωνα με τα άρθρα 42 και 49 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση εφαρμόζει τα κριτήρια ικανότητας και ήθους για να αξιολογεί κάθε πρόσωπο που απασχολείται από πάροχο υπηρεσιών ή υπεργολάβο αυτού στον οποίο έχει ανατεθεί η εκτέλεση κάποιας κύριας λειτουργίας.

1.36. Σύμφωνα με τα άρθρα 42 και 49 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση ορίζει ως γενικό υπεύθυνο, για την ανατιθέμενη σε εξωτερικό συνεργάτη κύρια λειτουργία της, πρόσωπο το οποίο διαθέτει τις ικανότητες, το ήθος, επαρκή γνώση και πείρα που απαιτούνται σε σχέση με την ανατιθέμενη κύρια λειτουργία ώστε να είναι σε θέση να ελέγχει τις επιδόσεις και τα αποτελέσματα του εκάστοτε παρόχου υπηρεσιών.

Κεφάλαιο III: Διαχείριση κινδύνων

Κατευθυντήρια γραμμή 15 – Ρόλος του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου στο σύστημα διαχείρισης κινδύνων

- 1.37. Σύμφωνα με το άρθρο 44 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο έχει την τελική ευθύνη να διασφαλίζει την αποτελεσματικότητα του συστήματος διαχείρισης κινδύνων, να καθορίζει τη στάση της επιχείρησης ως προς την ανάληψη κινδύνων και τα συνολικά όρια ανοχής κινδύνου, καθώς και να εγκρίνει τις κύριες στρατηγικές και πολιτικές διαχείρισης κινδύνων.
- 1.38. Σύμφωνα με το άρθρο 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της αρμόδιας οντότητας είναι υπεύθυνο για την αποτελεσματικότητα του συστήματος διαχείρισης κινδύνων ολόκληρου του ομίλου. Το σύστημα διαχείρισης κινδύνων πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον:
- α) τις στρατηγικές αποφάσεις και τις πολιτικές διαχείρισης κινδύνων σε επίπεδο ομίλου,
 - β) καθορισμό της διάθεσης του ομίλου για ανάληψη κινδύνων και των συνολικών ορίων ανοχής κινδύνου, και
 - γ) αναγνώριση, μέτρηση, διαχείριση, παρακολούθηση και αναφορά των κινδύνων σε επίπεδο ομίλου.
- 1.39. Σύμφωνα με το άρθρο 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αρμόδια οντότητα διασφαλίζει ότι οι στρατηγικές αποφάσεις και πολιτικές είναι συμβατές με τη δομή, το μέγεθος και τις ιδιαιτερότητες των οντοτήτων του ομίλου, ότι καλύπτονται οι συγκεκριμένες σημαντικές εργασίες και οι συναφείς κίνδυνοι κάθε οντότητας του ομίλου, καθώς και ότι η διαχείριση των κινδύνων του ομίλου είναι ολοκληρωμένη, συνεπής και αποτελεσματική.

Κατευθυντήρια γραμμή 16 – Πολιτική διαχείρισης κινδύνων

- 1.40. Σύμφωνα με το άρθρο 44 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι κάθε επιχείρηση θεσπίζει πολιτική διαχείρισης κινδύνων η οποία τουλάχιστον:
- α) προσδιορίζει τις κατηγορίες κινδύνου και τις μεθόδους μέτρησης των κινδύνων,
 - β) περιγράφει τους τρόπους με τους οποίους η επιχείρηση διαχειρίζεται κάθε κατηγορία και περιοχή κινδύνου και κάθε δυνητική συγκέντρωση κινδύνων,
 - γ) περιγράφει τη σύνδεση της συνολικής αξιολόγησης των απαιτήσεων φερεγγυότητας, όπως αυτές έχουν προσδιοριστεί στο πλαίσιο της προοπτικής αξιολόγησης ιδίων κινδύνων της επιχείρησης (με βάση τις αρχές αξιολόγησης ιδίων κινδύνων και φερεγγυότητας από την ίδια την επιχείρηση – ORSA), των ρυθμιστικών κεφαλαιακών απαιτήσεων και των ορίων ανοχής κινδύνων της επιχείρησης

- δ) προσδιορίζει τα όρια ανοχής κινδύνου για κάθε κατηγορία κινδύνου σύμφωνα με τη συνολική διάθεση της επιχείρησης για ανάληψη κινδύνων, και
- ε) περιγράφει τη συχνότητα και το περιεχόμενο των τακτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και τις συνθήκες υπό τις οποίες επιβάλλεται η διεξαγωγή έκτακτων ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 17 –Λειτουργία διαχείρισης κινδύνων: γενικά καθήκοντα

- 1.41. Σύμφωνα με το άρθρο 44 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση ζητεί από τη λειτουργία διαχείρισης κινδύνων να ενημερώνει το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο σχετικά με τους δυνητικά σημαντικούς κινδύνους που εντοπίζονται. Η λειτουργία διαχείρισης κινδύνων οφείλει επίσης να παρέχει ενημέρωση σχετικά με άλλες ειδικές περιοχές κινδύνου, τόσο με δική της πρωτοβουλία όσο και κατόπιν αιτήματος του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου.
- 1.42. Σύμφωνα με το άρθρο 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αρμόδια οντότητα μεριμνά για τη συνεπή εφαρμογή της πολιτικής διαχείρισης κινδύνων σε ολόκληρο τον όμιλο.

Κατευθυντήρια γραμμή 18 – Πολιτική διαχείρισης κινδύνων ως προς την ανάληψη ασφαλιστικών κινδύνων και τον σχηματισμό τεχνικών προβλέψεων

- 1.43. Σύμφωνα με το άρθρο 44 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση εφαρμόζει πολιτική διαχείρισης κινδύνων η οποία καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα όσον αφορά την ανάληψη ασφαλιστικών κινδύνων και τον σχηματισμό τεχνικών προβλέψεων:
 - α) τα είδη και τα χαρακτηριστικά των ασφαλιστικών εργασιών, όπως π.χ. το είδος του ασφαλιστικού κινδύνου τον οποίο είναι διατεθειμένη να αναλάβει η επιχείρηση,
 - β) τον τρόπο με τον οποίο διασφαλίζεται η επάρκεια των εσόδων από ασφάλιστρα για την κάλυψη των αναμενόμενων αποζημιώσεων και δαπανών,
 - γ) τον προσδιορισμό των κινδύνων που απορρέουν από τις ασφαλιστικές υποχρεώσεις της επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων προαίρεσης και των εγγυημένων αξιών εξαγοράς που ενσωματώνονται στα προϊόντα της,
 - δ) τον τρόπο με τον οποίο η επιχείρηση ενσωματώνει, στη διαδικασία σχεδιασμού νέων ασφαλιστικών προϊόντων και στον υπολογισμό του ασφαλίστρου, τους περιορισμούς που συνδέονται με τις επενδύσεις, και

- ε) τον τρόπο με τον οποίο η επιχείρηση ενσωματώνει, στη διαδικασία σχεδιασμού νέων ασφαλιστικών προϊόντων και στον υπολογισμό του ασφαλιστρου, τεχνικές αντασφάλισης ή άλλες τεχνικές μείωσης των κινδύνων.

Κατευθυντήρια γραμμή 19 – Πολιτική διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου

- 1.44. Σύμφωνα με το άρθρο 44 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η πολιτική διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα όσον αφορά τον λειτουργικό κίνδυνο:
- α) τον προσδιορισμό των λειτουργικών κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί η επιχείρηση και την αξιολόγηση του τρόπου περιορισμού τους,
 - β) τις δραστηριότητες και τις εσωτερικές διαδικασίες διαχείρισης λειτουργικών κινδύνων, συμπεριλαμβανομένου του συστήματος πληροφορικής που τις υποστηρίζει, και
 - γ) τα όρια ανοχής κινδύνου όσον αφορά τις κύριες περιοχές λειτουργικού κινδύνου.
- 1.45. Σύμφωνα με το άρθρο 44 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση διαθέτει διαδικασίες για την αναγνώριση, την ανάλυση και την αναφορά συμβάντων λειτουργικού κινδύνου. Προς τον σκοπό αυτόν, η επιχείρηση οφείλει να θεσπίσει διαδικασία για τη συλλογή και την παρακολούθηση συμβάντων λειτουργικού κινδύνου.
- 1.46. Σύμφωνα με το άρθρο 44 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι, στο πλαίσιο της διαχείρισης των λειτουργικών κινδύνων, η επιχείρηση αναπτύσσει και αναλύει ένα κατάλληλο σύνολο σεναρίων λειτουργικού κινδύνου βάσει τουλάχιστον των ακόλουθων προσεγγίσεων:
- α) αστοχία βασικών διαδικασιών, προσωπικού ή συστήματος, και
 - β) επέλευση εξωτερικών συμβάντων.

Κατευθυντήρια γραμμή 20 – Έλεγχος και τεκμηρίωση των τεχνικών μείωσης του κινδύνου

- 1.47. Σύμφωνα με το άρθρο 44 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι, για το σκοπό της ενδεδειγμένης χρήσης της αντασφάλισης και άλλων τεχνικών μείωσης του κινδύνου, η επιχείρηση αναλύει, αξιολογεί και τεκμηριώνει την αποτελεσματικότητα όλων των τεχνικών που εφαρμόζει για τη μείωση των κινδύνων.

Κατευθυντήρια γραμμή 21 – Αντασφάλιση και άλλες τεχνικές μείωσης του κινδύνου – πολιτική διαχείρισης κινδύνων

1.48. Σύμφωνα με το άρθρο 44 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η πολιτική διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα όσον αφορά τις τεχνικές μείωσης του κινδύνου:

- α) την αναγνώριση του κατάλληλου επιπέδου μεταβίβασης κινδύνου, με γνώμονα τα καθορισμένα όρια κινδύνου της επιχείρησης, καθώς και τον προσδιορισμό των πλέον ενδεδειγμένων αντασφαλιστικών ρυθμίσεων με γνώμονα το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης,
- β) τις αρχές επιλογής των αντισυμβαλλόμενων αντασφαλιστικών επιχειρήσεων για τη μείωση του κινδύνου και τις διαδικασίες αξιολόγησης και παρακολούθησης της πιστοληπτικής ικανότητας και της διαφοροποίησης των αντισυμβαλλόμενων αντασφαλιστικών επιχειρήσεων,
- γ) τις διαδικασίες αξιολόγησης της πραγματικής μεταβίβασης κινδύνων και συνεκτίμησης του κινδύνου βάσης, και
- δ) τη διαχείριση ρευστότητας για την αντιμετώπιση της χρονικής αναντιστοιχίας μεταξύ καταβολής αποζημιώσεων και ανάκτησης ποσών από αντασφάλιση.

Κατευθυντήρια γραμμή 22 – Πολιτική διαχείρισης ενεργητικού-παθητικού

1.49. Σύμφωνα με το άρθρο 44 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η πολιτική διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα όσον αφορά τη διαχείριση ενεργητικού-παθητικού:

- α) περιγραφή της διαδικασίας αναγνώρισης και αξιολόγησης διαφόρων μορφών αναντιστοιχίας μεταξύ στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, τουλάχιστον ως προς τους όρους και το νόμισμα,
- β) περιγραφή των τεχνικών μείωσης του κινδύνου που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν και της προσδοκώμενης επίδρασής τους στη διαχείριση ενεργητικού-παθητικού,
- γ) περιγραφή των επιτρεπτών ηθελημένων αναντιστοιχιών, και
- δ) περιγραφή της μεθοδολογίας και της συχνότητας των διενεργούμενων προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων και των προσομοιώσεων σεναρίων.

Κατευθυντήρια γραμμή 23 – Πολιτική διαχείρισης επενδυτικού κινδύνου

1.50. Σύμφωνα με τα άρθρα 44 και 132 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η πολιτική διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα όσον αφορά τις επενδύσεις:

- α) το επίπεδο ασφάλειας, ποιότητας, ρευστότητας, κερδοφορίας και διαθεσιμότητας το οποίο επιδιώκει η επιχείρηση όσον αφορά το συνολικό χαρτοφυλάκιο ενεργητικού της, καθώς και με ποιο τρόπο σκοπεύει να το επιτύχει,
- β) τα ποσοτικά της όρια επί των στοιχείων ενεργητικού και της έκθεσης σε κινδύνους, συμπεριλαμβανομένης της εκτός ισολογισμού έκθεσης σε κινδύνους, τα οποία πρέπει να καθορίζονται ούτως ώστε να εξασφαλιστεί ότι η επιχείρηση θα επιτύχει το επιθυμητό επίπεδο ασφάλειας, ποιότητας, ρευστότητας, κερδοφορίας και διαθεσιμότητας του χαρτοφυλακίου της,
- γ) τη συνεκτίμηση του περιβάλλοντος της χρηματοπιστωτικής αγοράς,
- δ) τους όρους υπό τους οποίους η επιχείρηση μπορεί να ενεχυριάσει ή να δανείσει στοιχεία ενεργητικού,
- ε) τη σύνδεση μεταξύ του κινδύνου αγοράς και άλλων κινδύνων στο πλαίσιο δυσμενών σεναρίων,
- στ) τη διαδικασία κατάλληλης αποτίμησης και επαλήθευσης των στοιχείων του επενδυτικού χαρτοφυλακίου,
- ζ) τις διαδικασίες παρακολούθησης της απόδοσης των επενδύσεων και αναθεώρησης, όποτε χρειάζεται, της εφαρμοζόμενης πολιτικής, και
- η) τον τρόπο επιλογής των στοιχείων ενεργητικού με γνώμονα το συμφέρον των αντισυμβαλλομένων και των δικαιούχων της ασφάλισης.

Κατευθυντήρια γραμμή 24 –Πολιτική διαχείρισης κινδύνου ρευστότητας

1.51. Σύμφωνα με το άρθρο 44 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η πολιτική διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα όσον αφορά τον κίνδυνο ρευστότητας:

- α) τη διαδικασία προσδιορισμού του επιπέδου αναντιστοιχίας μεταξύ των ταμειακών εισροών και εκροών από απαιτήσεις και υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων των αναμενόμενων ταμειακών ροών από πρωτασφάλιση και αντασφάλιση, όπως αποζημιώσεις, ακυρώσεις και εξαγορές συμβολαίων,
- β) τη συνεκτίμηση των συνολικών βραχυπρόθεσμων και μεσοπρόθεσμων αναγκών σε ρευστότητα, συμπεριλαμβανομένου ενός επαρκούς αποθεματικού ρευστότητας για την αντιμετώπιση καταστάσεων έλλειψης ρευστότητας,
- γ) τη συνεκτίμηση του επιπέδου και την παρακολούθηση των ρευστών διαθεσίμων, συμπεριλαμβανομένου του ποσοτικού προσδιορισμού του δυνητικού κόστους ή των χρηματικών ζημιών σε περίπτωση αναγκαστικής ρευστοποίησης,
- δ) τον προσδιορισμό και το κόστος εναλλακτικών χρηματοδοτικών μέσων, και

- ε) τη συνεκτίμηση της επίδρασης που θα έχουν στη ρευστότητα οι αναμενόμενες νέες εργασίες.

Κεφάλαιο IV: Η αρχή της συνετής διαχείρισης και το σύστημα διακυβέρνησης

Κατευθυντήρια γραμμή 25 – Διαχείριση επενδυτικού κινδύνου

- 1.52. Σύμφωνα με το άρθρο 132 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση δεν βασίζεται αποκλειστικά στις πληροφορίες που της παρέχουν τρίτοι, όπως τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, οι διαχειριστές περιουσιακών στοιχείων και οι οργανισμοί αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας. Ειδικότερα, η επιχείρηση θα πρέπει να αναπτύσσει το δικό της σύνολο δεικτών κινδύνου σύμφωνα με τη δική της πολιτική διαχείρισης επενδυτικού κινδύνου και τη δική της επιχειρηματική στρατηγική.
- 1.53. Κατά τη λήψη των επενδυτικών της αποφάσεων, η επιχείρηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη τους κινδύνους που συνδέονται με τις συγκεκριμένες επενδύσεις, χωρίς να βασίζεται μόνο στο ότι οι κίνδυνοι καλύπτονται επαρκώς από τις κεφαλαιακές απαιτήσεις.

Κατευθυντήρια γραμμή 26 – Αξιολόγηση έκτακτων επενδυτικών δραστηριοτήτων

- 1.54. Σύμφωνα με το άρθρο 132 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι, πριν πραγματοποιήσει επενδύσεις ή μη συνηθισμένες επενδυτικές δραστηριότητες, η επιχείρηση αξιολογεί τουλάχιστον:
- α) την ικανότητά της να πραγματοποιήσει και να διαχειριστεί την επένδυση ή την επενδυτική δραστηριότητα,
 - β) τους κινδύνους που συνδέονται με τη συγκεκριμένη επένδυση ή επενδυτική δραστηριότητα και την επίδρασή της στο προφίλ κινδύνου της επιχείρησης,
 - γ) τη συμβατότητα της επένδυσης ή της επενδυτικής δραστηριότητας με τα συμφέροντα των δικαιούχων ασφάλισης και των αντισυμβαλλομένων, τους περιορισμούς που θέτει η επιχείρηση ως προς τις υποχρεώσεις της και τον στόχο της αποτελεσματικής διαχείρισης χαρτοφυλακίου, και
 - δ) την επίδραση της συγκεκριμένης επένδυσης ή επενδυτικής δραστηριότητας στην ποιότητα, την ασφάλεια, τη ρευστότητα, την κερδοφορία και τη διαθεσιμότητα του συνολικού χαρτοφυλακίου.
- 1.55. Σύμφωνα με το άρθρο 132 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση διαθέτει διαδικασίες οι οποίες απαιτούν, σε περίπτωση που η επένδυση ή η επενδυτική δραστηριότητα συνεπάγεται σημαντικό κίνδυνο ή σημαντική μεταβολή του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης, η λειτουργία διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης να γνωστοποιεί τον εν λόγω κίνδυνο ή τη μεταβολή του προφίλ κινδύνου στο διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 27 – Συμβάσεις που συνδέονται άμεσα με την αξία μεριδίων σε κάποιον ΟΣΕΚΑ ή με την αξία περιουσιακών στοιχείων που περιλαμβάνονται σε κάποιο εσωτερικό κεφάλαιο που τηρείται από την ασφαλιστική επιχείρηση ή με δείκτη αξιογράφου ή με κάποια άλλη αξία αναφοράς

- 1.56. Σύμφωνα με τα άρθρα 44 και 132 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι επενδύσεις της επιχείρησης στο πλαίσιο συμβάσεων που συνδέονται άμεσα με την αξία μεριδίων σε κάποιον ΟΣΕΚΑ ή με την αξία περιουσιακών στοιχείων που περιλαμβάνονται σε κάποιο εσωτερικό κεφάλαιο που τηρείται από την ασφαλιστική επιχείρηση ή με δείκτη αξιογράφου ή με κάποια άλλη αξία αναφοράς, επιλέγονται με γνώμονα το συμφέρον των αντισυμβαλλομένων και των δικαιούχων της ασφάλισης, λαμβανομένων υπόψη των δημοσιοποιημένων στόχων πολιτικής.
- 1.57. Σύμφωνα με τα άρθρα 44 και 132 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι, στην περίπτωση ασφαλιστικών προϊόντων συνδεόμενων με την αξία μεριδίων σε κάποιον ΟΣΕΚΑ ή με την αξία περιουσιακών στοιχείων που περιλαμβάνονται σε κάποιο εσωτερικό κεφάλαιο που τηρείται από την ασφαλιστική επιχείρηση ή με δείκτη αξιογράφου ή με κάποια άλλη αξία αναφοράς, η επιχείρηση λαμβάνει υπόψη και διαχειρίζεται τους περιορισμούς στους οποίους υπόκεινται οι αντίστοιχες συμβάσεις, ιδίως τους περιορισμούς ρευστότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 28 – Περιουσιακά στοιχεία μη αποδεκτά για διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά

- 1.58. Σύμφωνα με τα άρθρα 44 και 132 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση εφαρμόζει, διαχειρίζεται, παρακολουθεί και ελέγχει διαδικασίες σχετικά με επενδύσεις που δεν γίνονται αποδεκτές για διαπραγμάτευση σε οργανωμένες χρηματοπιστωτικές αγορές ή σχετικά με πολύπλοκα προϊόντα τα οποία είναι δύσκολο να αποτιμηθούν.
- 1.59. Σύμφωνα με τα άρθρα 44 και 132 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση αντιμετωπίζει τα στοιχεία ενεργητικού τα οποία γίνονται αποδεκτά για διαπραγμάτευση αλλά δεν αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης ή τουλάχιστον όχι σε τακτική βάση, όπως τα στοιχεία ενεργητικού τα οποία δεν γίνονται αποδεκτά για διαπραγμάτευση σε οργανωμένη χρηματοπιστωτική αγορά.

Κατευθυντήρια γραμμή 29 - Παράγωγα

- 1.60. Σύμφωνα με τα άρθρα 44 και 132 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση, όταν χρησιμοποιεί παράγωγα προϊόντα, εφαρμόζει τις διαδικασίες που προβλέπονται στην οικεία

πολιτική διαχείρισης επενδυτικών κινδύνων προκειμένου να παρακολουθεί την απόδοση αυτών των προϊόντων.

- 1.61. Σύμφωνα με τα άρθρα 44 και 132 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που χρησιμοποιούνται παράγωγα για τη διευκόλυνση της αποτελεσματικής διαχείρισης χαρτοφυλακίου, η επιχείρηση επιδεικνύει πώς η χρήση των παραγώγων βελτιώνει την ποιότητα, την ασφάλεια, τη ρευστότητα ή την κερδοφορία του χαρτοφυλακίου χωρίς να θίγεται σημαντικά κάποιο από τα εν λόγω χαρακτηριστικά.
- 1.62. Σύμφωνα με τα άρθρα 44 και 132 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που χρησιμοποιούνται παράγωγα για τη μείωση των κινδύνων ή ως τεχνική περιορισμού τους, η επιχείρηση τεκμηριώνει το σκεπτικό της και επιδεικνύει την πραγματική μεταβίβαση κινδύνων που επιτυγχάνεται μέσω των παραγώγων.

Κατευθυντήρια γραμμή 30 – Τιτλοποιημένα μέσα

- 1.63. Σύμφωνα με τα άρθρα 44 και 132 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση, σε περίπτωση που επενδύει σε τιτλοποιημένα μέσα, διασφαλίζει ότι τα συμφέροντά της όπως και τα συμφέροντα της μεταβιβάζουσας οντότητας ή του αναδόχου σε σχέση με τις τιτλοποιημένες απαιτήσεις είναι πλήρως αντιληπτά και συγκλίνουν.

Κεφάλαιο V: Απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και σύστημα διακυβέρνησης

Κατευθυντήρια γραμμή 31 – Πολιτική διαχείρισης κεφαλαίων

- 1.64. Σύμφωνα με τα άρθρα 41 και 93 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι κάθε επιχείρηση αναπτύσσει πολιτική διαχείρισης κεφαλαίων η οποία περιλαμβάνει:
- α) περιγραφή της διαδικασίας με την οποία διασφαλίζεται ότι τα στοιχεία ιδίων κεφαλαίων αφενός πληρούν, τόσο κατά την έκδοσή τους όσο και μεταγενέστερα, τις απαιτήσεις του ισχύοντος καθεστώτος κεφαλαιακής επάρκειας και διανομής μερισμάτων και, αφετέρου, είναι ορθά ταξινομημένα σύμφωνα με τις απαιτήσεις του ισχύοντος καθεστώτος,
 - β) περιγραφή της διαδικασίας παρακολούθησης της έκδοσης στοιχείων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα διαχείρισης κεφαλαίων,
 - γ) περιγραφή της διαδικασίας με την οποία διασφαλίζεται η σαφήνεια των όρων και των προϋποθέσεων έκδοσης κάθε στοιχείου ιδίων κεφαλαίων με βάση τα κριτήρια του ισχύοντος καθεστώτος κεφαλαιακής επάρκειας, και
 - δ) περιγραφή των διαδικασιών οι οποίες:

- i. διασφαλίζουν ότι κατά την εκτίμηση της κεφαλαιακής θέσης λαμβάνεται υπόψη κάθε πολιτική ή ανακοίνωση σχετικά με τα μερίσματα κοινών μετοχών, και
- ii. αναγνωρίζουν και τεκμηριώνουν περιπτώσεις όπου αναμένεται αναβολή ή ακύρωση της διανομής μερισμάτων επί ενός στοιχείου ιδίων κεφαλαίων.

Κατευθυντήρια γραμμή 32 – Μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα διαχείρισης κεφαλαίων

1.65. Σύμφωνα με τα άρθρα 41 και 93 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση αναπτύσσει μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα διαχείρισης κεφαλαίων το οποίο θα παρακολουθείται από το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της επιχείρησης και θα καλύπτει τουλάχιστον τα εξής θέματα:

- α) κάθε προγραμματισμένη αύξηση κεφαλαίου,
- β) τη λήξη, συμπεριλαμβανομένης τόσο της συμβατικής λήξης όσο και της τυχόν δυνατότητας πρόωρης ρευστοποίησης και εξαγοράς, των στοιχείων των ιδίων κεφαλαίων της επιχείρησης,
- γ) τον τρόπο με τον οποίο η έκδοση, η ρευστοποίηση ή η εξόφληση ή άλλη μεταβολή της αποτίμησης ενός στοιχείου των ιδίων κεφαλαίων επηρεάζει την εφαρμογή ορίων στο ισχύον καθεστώς κεφαλαιακής επάρκειας, και
- δ) την εφαρμογή της πολιτικής διανομής μερισμάτων.

1.66. Σύμφωνα με τα άρθρα 41 και 93 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση λαμβάνει υπόψη στο πρόγραμμα διαχείρισης κεφαλαίων τα στοιχεία που παρέχονται από το σύστημα διαχείρισης κινδύνων, καθώς και από την προοπτική αξιολόγηση ιδίων κινδύνων (με βάση τις αρχές ORSA).

Κεφάλαιο VI: Εσωτερικοί έλεγχοι

Κατευθυντήρια γραμμή 33 – Περιβάλλον εσωτερικού ελέγχου

1.67. Σύμφωνα με το άρθρο 46 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση προάγει τη σπουδαιότητα της διενέργειας κατάλληλων εσωτερικών ελέγχων διασφαλίζοντας ότι όλοι οι υπάλληλοι της γνωρίζουν τον ρόλο τους στο σύστημα εσωτερικού ελέγχου. Οι ελεγκτικές δραστηριότητες πρέπει να είναι ανάλογες των κινδύνων που απορρέουν από τις ελεγχόμενες δραστηριότητες και διεργασίες.

1.68. Σύμφωνα με το άρθρο 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αρμόδια οντότητα διασφαλίζει τη συνεπή εφαρμογή των συστημάτων εσωτερικού ελέγχου σε ολόκληρο τον όμιλο.

Κατευθυντήρια γραμμή 34 – Παρακολούθηση και υποβολή αναφορών

- 1.69. Σύμφωνα με το άρθρο 46 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση αποδεικνύει ότι οι μηχανισμοί παρακολούθησης και αναφοράς που λειτουργούν στο πλαίσιο του συστήματος εσωτερικού ελέγχου παρέχουν στο διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο τις σχετικές πληροφορίες που απαιτούνται για τη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

Κεφάλαιο VII: Λειτουργία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου

Κατευθυντήρια γραμμή 35 – Ανεξαρτησία

- 1.70. Σύμφωνα με το άρθρο 47 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση μεριμνά ώστε, τόσο κατά τη διενέργεια ενός ελέγχου όσο και κατά την αξιολόγηση και την αναφορά των αποτελεσμάτων του, η λειτουργία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου της επιχείρησης δεν επηρεάζεται από το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο με τρόπο που μπορεί να υπονομεύσει την ανεξαρτησία και την αμεροληψία της.

Κατευθυντήρια γραμμή 36 – Πολιτική εσωτερικού λογιστικού ελέγχου

- 1.71. Σύμφωνα με τα άρθρα 41 και 47 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση διαθέτει πολιτική εσωτερικού λογιστικού ελέγχου η οποία καλύπτει τους ακόλουθους, τουλάχιστον, τομείς:

- α) τους όρους και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η λειτουργία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου μπορεί να καλείται να γνωμοδοτήσει ή να συνδράμει ή να εκτελέσει άλλα ειδικά καθήκοντα,
- β) ανάλογα με την περίπτωση, τον εσωτερικό κανονισμό των διαδικασιών τις οποίες πρέπει να εφαρμόζει το αρμόδιο, για τη λειτουργία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου πρόσωπο προτού ενημερώσει την εποπτική αρχή, και
- γ) ανάλογα με την περίπτωση, τα κριτήρια για την ανακατανομή καθηκόντων στο προσωπικό.

- 1.72. Σύμφωνα με τα άρθρα 41 και 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αρμόδια οντότητα εξασφαλίζει ότι η πολιτική λογιστικού ελέγχου σε επίπεδο ομίλου περιγράφει τον τρόπο με τον οποίο η λειτουργία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου είναι ικανή:

- α) να συντονίζει τις δραστηριότητες εσωτερικού λογιστικού ελέγχου σε ολόκληρο τον όμιλο, και
- β) να διασφαλίζει τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις εσωτερικού λογιστικού ελέγχου σε επίπεδο ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 37 – Καθήκοντα της λειτουργίας εσωτερικού λογιστικού ελέγχου

- 1.73. Σύμφωνα με το άρθρο 47 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση απαιτεί από τη λειτουργία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου τουλάχιστον:

- α) να καταρτίζει, να εφαρμόζει και να τηρεί σχέδιο εσωτερικού ελέγχου στο οποίο καθορίζονται οι εργασίες εσωτερικού λογιστικού ελέγχου που πρόκειται να διεκπεραιωθούν κατά τα προσεχή έτη, λαμβανομένων υπόψη όλων των δραστηριοτήτων και του πλήρους συστήματος διακυβέρνησης της επιχείρησης,
- β) να εφαρμόζει, κατά την ιεράρχηση των προτεραιοτήτων της, προσέγγιση βασισμένη στους κινδύνους,
- γ) να διαβιβάζει το σχέδιο εσωτερικών ελέγχων στο διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της επιχείρησης,
- δ) να εκδίδει προς το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο έκθεση εσωτερικού λογιστικού ελέγχου βάσει των αποτελεσμάτων των εργασιών που εκτελούνται σύμφωνα με το στοιχείο α', η οποία θα περιλαμβάνει τα ευρήματα και συστάσεις, προσδιορίζοντας επίσης τον προβλεπόμενο χρόνο διόρθωσης των αδυναμιών και τα πρόσωπα που είναι αρμόδια γι' αυτό και παρέχοντας πληροφορίες σχετικά με την υλοποίηση των συστάσεων του λογιστικού ελέγχου,
- ε) να υποβάλλει την έκθεση εσωτερικού λογιστικού ελέγχου στο διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο τουλάχιστον σε ετήσια βάση, και
- στ) να βεβαιώνει τη συμμόρφωση προς τις αποφάσεις που λαμβάνονται από το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο βάσει των συστάσεων του στοιχείου δ'.

1.74. Σύμφωνα με το άρθρο 47 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση μεριμνά ώστε η λειτουργία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου να μπορεί, κατά περίπτωση, να διενεργεί ελέγχους που δεν περιλαμβάνονται στο σχέδιο εσωτερικού ελέγχου.

Κεφάλαιο VIII: Αναλογιστική λειτουργία

Κατευθυντήρια γραμμή 38 – Καθήκοντα της αναλογιστικής λειτουργίας

- 1.75. Σύμφωνα με το άρθρο 48 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι κάθε επιχείρηση λαμβάνει τα ενδεδειγμένα μέτρα αντιμετώπισης πιθανών περιπτώσεων σύγκρουσης συμφερόντων σε περίπτωση που αποφασίσει να αναθέσει πρόσθετα καθήκοντα ή αρμοδιότητες στην αναλογιστική λειτουργία.
- 1.76. Σύμφωνα με το άρθρο 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αρμόδια οντότητα ζητεί από την αναλογιστική λειτουργία τη διατύπωση γνώμης επί της πολιτικής και του προγράμματος αντασφάλισης που εφαρμόζει ο όμιλος στο σύνολό του.

Κατευθυντήρια γραμμή 39 – Συντονισμός του υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων

- 1.77. Σύμφωνα με το άρθρο 48 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση απαιτεί από την αναλογιστική λειτουργία να εντοπίζει τυχόν περιπτώσεις μη εκπλήρωσης των απαιτήσεων των άρθρων 76 έως 85 της οδηγίας Φερεγγυότητα II όσον αφορά τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων και προτείνει κατάλληλα διορθωτικά μέτρα.
- 1.78. Σύμφωνα με το άρθρο 48 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση απαιτεί από την αναλογιστική λειτουργία να εξηγεί οποιαδήποτε σημαντική επίδραση που έχουν οι αλλαγές στα δεδομένα, στις μεθοδολογίες ή στις παραδοχές μεταξύ διαφορετικών ημερομηνιών αποτίμησης εφόσον αυτό το ποσό έχει ήδη υπολογιστεί βάσει της οδηγίας Φερεγγυότητα II.

Κατευθυντήρια γραμμή 40 – Ποιότητα δεδομένων

- 1.79. Σύμφωνα με το άρθρο 48 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση απαιτεί από την αναλογιστική λειτουργία να αξιολογεί τη συνέπεια των εσωτερικών και εξωτερικών δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων προς τα πρότυπα ποιότητας δεδομένων που θεσπίζονται στην οδηγία Φερεγγυότητα II. Η αναλογιστική λειτουργία της επιχείρησης διατυπώνει, εφόσον αρμόζει, συστάσεις σχετικά με τις εσωτερικές διαδικασίες βελτίωσης της ποιότητας των δεδομένων προκειμένου η επιχείρηση να είναι σε θέση να συμμορφωθεί προς τη σχετική απαίτηση της οδηγίας Φερεγγυότητα II μόλις αυτή τεθεί σε ισχύ.

Κατευθυντήρια γραμμή 41 – Πολιτική για την ανάληψη ασφαλιστικών κινδύνων και συμφωνίες αντασφάλισης

- 1.80. Σύμφωνα με το άρθρο 48 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση απαιτεί από την αναλογιστική λειτουργία, όταν παρέχει τη γνώμη της σχετικά με την πολιτική για την ανάληψη ασφαλιστικών κινδύνων και τις συμφωνίες αντασφάλισης, να λαμβάνει υπόψη της σχέση μεταξύ αυτών και των τεχνικών προβλέψεων της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 42 – Αναλογιστική λειτουργία επιχείρησης με εσωτερικό υπόδειγμα υπό διαδικασία προαίτησης

- 1.81. Σύμφωνα με το άρθρο 48 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι, κατά τη διαδικασία προαίτησης, η επιχείρηση απαιτεί από την αναλογιστική λειτουργία να συνεισφέρει στον προσδιορισμό των κινδύνων που, υπό το φως της εμπειρίας της, καλύπτονται από το εσωτερικό υπόδειγμα. Η αναλογιστική λειτουργία θα πρέπει επίσης να συνεισφέρει στην κατανόηση του τρόπου με τον οποίο προκύπτουν αλληλεξαρτήσεις μεταξύ αυτών των κινδύνων, καθώς και αλληλεξαρτήσεις μεταξύ αυτών των κινδύνων και άλλων κινδύνων. Η συνεισφορά αυτή πρέπει να βασίζεται σε τεχνική ανάλυση και να αντανakλά την πείρα και την τεχνογνωσία της λειτουργίας.

Κατευθυντήρια γραμμή 43 – Υποβολή αναλογιστικής έκθεσης στο διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο

- 1.82. Σύμφωνα με το άρθρο 48 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση απαιτεί από την αναλογιστική λειτουργία να καταρτίζει και να υποβάλλει γραπτή έκθεση, τουλάχιστον ανά έτος, στο διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο. Στην έκθεση πρέπει να καταγράφονται όλες οι σημαντικές εργασίες που αναλαμβάνει η αναλογιστική λειτουργία, καθώς και τα αποτελέσματά τους, και να προσδιορίζονται με σαφήνεια τυχόν ελλείψεις και να γίνονται προτάσεις για την αντιμετώπισή τους.

Κεφάλαιο IX: Εξωτερική ανάθεση (εξωπορισμός)

Κατευθυντήρια γραμμή 44 - Κρίσιμες ή σημαντικές επιχειρησιακές λειτουργίες και δραστηριότητες

- 1.83. Σύμφωνα με το άρθρο 49 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση καθορίζει και τεκμηριώνει κατά πόσον η λειτουργία ή δραστηριότητα που ανατίθεται σε εξωτερικό συνεργάτη είναι κρίσιμη ή σημαντική με κριτήριο την αναγκαιότητα της συγκεκριμένης λειτουργίας ή δραστηριότητας για την απρόσκοπτη παροχή υπηρεσιών από την επιχείρηση στους αντισυμβαλλομένους, καθώς θα της ήταν αδύνατο να παρέχει τις υπηρεσίες της στους αντισυμβαλλομένους χωρίς αυτή τη λειτουργία ή δραστηριότητα.

Κατευθυντήρια γραμμή 45 – Ανάλυση ασφαλιστικών κινδύνων

- 1.84. Σύμφωνα με το άρθρο 49 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να μεριμνούν ώστε η επιχείρηση να διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες ασφαλιστικών διαμεσολαβητών οι οποίοι δεν είναι υπάλληλοί της αλλά είναι εξουσιοδοτημένοι να προβαίνουν στην ανάλυση ασφαλιστικών κινδύνων ή στον διακανονισμό αποζημιώσεων εξ ονόματος και για λογαριασμό της υπόκεινται στις απαιτήσεις που ισχύουν σε περίπτωση εξωτερικής ανάθεσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 46 – Εξωτερική ανάθεση εντός του ομίλου

- 1.85. Σύμφωνα με το άρθρο 49 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση εξωτερικής ανάθεσης κύριων λειτουργιών εντός του ομίλου, η αρμόδια οντότητα αφενός καταγράφει ποιες λειτουργίες ανατίθενται σε ποια νομικά πρόσωπα και αφετέρου διασφαλίζει ότι η εξωτερική ανάθεση δεν βλάπτει την εκτέλεση των κύριων λειτουργιών της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 47 – Γραπτή πολιτική εξωτερικής ανάθεσης

- 1.86. Σύμφωνα με τα άρθρα 49 και 41 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση που προβαίνει ή σκοπεύει να προβεί σε εξωτερική ανάθεση καταγράφει στην πολιτική της την

προσέγγιση και τις διαδικασίες εξωτερικής ανάθεσης που εφαρμόζει από την έναρξη έως τη λήξη ισχύος της σύμβασης εξωτερικής ανάθεσης. Η πολιτική αυτή περιλαμβάνει:

- α) τα κριτήρια βάσει των οποίων καθορίζεται αν μια λειτουργία ή δραστηριότητα είναι κρίσιμη ή σημαντική,
- β) τον τρόπο επιλογής παρόχων υπηρεσιών οι οποίοι διαθέτουν την ενδεδειγμένη ποιότητα και τον τρόπο και τη συχνότητα αξιολόγησης της επίδοσής του και των αποτελεσμάτων,
- γ) τις λεπτομέρειες της γραπτής σύμβασης με τον πάροχο υπηρεσιών, και
- δ) σχέδια έκτακτης ανάγκης, συμπεριλαμβανομένων στρατηγικών εξόδου σε σχέση με τις κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες ή δραστηριότητες που έχουν ανατεθεί σε εξωτερικό πάροχο.

Ενότητα III: Απαιτήσεις διακυβέρνησης σε επίπεδο ομίλου

Κατευθυντήρια γραμμή 48 – Αρμόδια οντότητα

- 1.87. Σύμφωνα με το άρθρο 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η μητρική ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ή ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου προσδιορίζει και υποδεικνύει στον επόπτη του ομίλου την αρμόδια οντότητα.

Κατευθυντήρια γραμμή 49 – Αρμοδιότητες καθορισμού των απαιτήσεων εσωτερικής διακυβέρνησης

- 1.88. Σύμφωνα με το άρθρο 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αρμόδια οντότητα καθορίζει κατάλληλες απαιτήσεις εσωτερικής διακυβέρνησης σε επίπεδο ομίλου οι οποίες πρέπει να προσιδιάζουν στη δομή, στις δραστηριότητες και στους κινδύνους του ομίλου και των συνδεδεμένων με αυτόν οντοτήτων, μεριμνώντας για την κατάλληλη διάρθρωση και οργάνωση της διαχείρισης κινδύνων σε επίπεδο ομίλου και προβαίνοντας σε σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ όλων των οντοτήτων του ομίλου.
- 1.89. Σύμφωνα με το άρθρο 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι αρμοδιότητες του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου κάθε οντότητας του ομίλου δεν θίγονται από τις ενέργειες στις οποίες προβαίνει η αρμόδια οντότητα, κατά τη δημιουργία του δικού της συστήματος διακυβέρνησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 50 – Σύστημα διακυβέρνησης σε επίπεδο ομίλου

- 1.90. Σύμφωνα με το άρθρο 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αρμόδια οντότητα:
- α) διαθέτει κατάλληλα και αποτελεσματικά εργαλεία, διαδικασίες και ιεραρχία αρμοδιοτήτων και λογοδοσίας που της παρέχουν τη δυνατότητα να

επιβλέπει και να κατευθύνει τη λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης κινδύνων και εσωτερικού ελέγχου σε επίπεδο επιχείρησης,

- β) διαθέτει γραμμές αναφοράς εντός του ομίλου και αποτελεσματικά συστήματα τα οποία διασφαλίζουν την αμφίδρομη ροή των πληροφοριών μεταξύ των ιεραρχικών κλιμακίων εντός του ομίλου,
- γ) τεκμηριώνει τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται για τον εντοπισμό, τη μέτρηση, την παρακολούθηση, τη διαχείριση και την αναφορά όλων των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ο όμιλος και ενημερώνει σχετικά όλες τις οντότητες του ασφαλιστικού ομίλου, και
- δ) μεριμνά για τα συμφέροντα όλων των οντοτήτων του ομίλου και διασφαλίζει ότι τα συμφέροντα αυτά εξυπηρετούν μακροπρόθεσμα τους κοινούς σκοπούς του ομίλου στο σύνολό του.

Κατευθυντήρια γραμμή 51 – Κίνδυνοι με σημαντικό αντίκτυπο σε επίπεδο ομίλου

1.91. Σύμφωνα με το άρθρο 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αρμόδια οντότητα λαμβάνει υπόψη, στο πλαίσιο του οικείου συστήματος διαχείρισης κινδύνων, τους κινδύνους τόσο σε επίπεδο επιχείρησης όσο και σε επίπεδο ομίλου, καθώς και τις μεταξύ τους αλληλεξαρτήσεις, ιδίως δε:

- α) τον κίνδυνο φήμης και κινδύνους που απορρέουν από ενδοομιλικές συναλλαγές και συγκεντρώσεις κινδύνων σε επίπεδο ομίλου, συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου μετάδοσης,
- β) αλληλεξαρτήσεις μεταξύ κινδύνων που απορρέουν από τη διεξαγωγή εργασιών μέσω διάφορων οντοτήτων και σε διάφορες χώρες/επικράτειες,
- γ) κινδύνους που προέρχονται από οντότητες τρίτων χωρών,
- δ) κινδύνους που προέρχονται από μη ρυθμιζόμενες οντότητες, και
- ε) κινδύνους που προέρχονται από άλλες ρυθμιζόμενες οντότητες.

Κατευθυντήρια γραμμή 52 – Διαχείριση κινδύνων σε επίπεδο ομίλου

1.92. Σύμφωνα με το άρθρο 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αρμόδια οντότητα προβλέπει στο οικείο σύστημα διαχείρισης κινδύνων σε επίπεδο ομίλου κατάλληλες διεργασίες και διαδικασίες για τον εντοπισμό, τη μέτρηση, τη διαχείριση, την παρακολούθηση και την αναφορά των κινδύνων στους οποίους εκτίθενται ή ενδέχεται να εκτεθούν ο όμιλος και κάθε επιμέρους οντότητα.

1.93. Σύμφωνα με το άρθρο 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αρμόδια οντότητα μεριμνά ώστε η δομή και η οργάνωση της διαχείρισης κινδύνων σε επίπεδο ομίλου να μη βλάπτουν τη

νομική ικανότητα της επιχείρησης να εκπληρώνει τις νομικές, κανονιστικές και συμβατικές υποχρεώσεις της.

Κανόνες συμμόρφωσης και ενημέρωσης

- 1.94. Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες εκδόθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού της ΕΙΟΡΑ. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού της ΕΙΟΡΑ, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να καταβάλουν κάθε προσπάθεια για να συμμορφωθούν προς τις κατευθυντήριες γραμμές και τις συστάσεις.
- 1.95. Οι αρμόδιες αρχές που συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να τις ενσωματώσουν δεόντως στο ρυθμιστικό ή εποπτικό τους πλαίσιο.
- 1.96. Οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να ενημερώσουν την ΕΙΟΡΑ σχετικά με το αν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εντός 2 μηνών από τη δημοσίευσή τους, αιτιολογώντας τυχόν μη συμμόρφωση.
- 1.97. Μη απάντηση εντός της συγκεκριμένης προθεσμίας θα θεωρηθεί μη συμμόρφωση των αρμόδιων αρχών προς την υποχρέωση ενημέρωσης.

Τελική διάταξη περί επανεξέτασης

- 1.98. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές υπόκεινται σε επανεξέταση από την ΕΙΟΡΑ.